

[Hans Jørgen Jensen]

og tyve års erfaring for, at arbejdsgiverne efterhånden synes, de er rimelige, og derfor kommer de og foreslår, at vi skal have dem.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Tvangsorganiseringen bliver efter min mening ikke bedre, fordi det er arbejdsgiverne, der bestemmer den. Hr. Hans Jørgen Jensen nævnte arbejdsgiverne i almindelighed, men det er jo ikke noget svar til mig. Der mangler fuldstændig et svar på: hvad er hele ideen i at tvangsindlægge folk til at være medlemmer af en bestemt organisation, for det er jo det, der er resultatet af den nuværende ordning? Det har hr. Hans Jørgen Jensen ikke svaret på. Han taler om mange gode ting ved fagbevægelsen og arbejdsmarkedsforholdene, som er opbygget gennem disse år, men der er ikke ført noget som helst bevis for, at det ikke kunne se lige så godt, ja, langt bedre ud på arbejdsmarkedet, hvis man kunne undvære disse diktatoriske bestemmelser, man har opretholdt hidtil.

Ivar Hansen (V):

Det problemkompleks, vi har til debat nu, har jo flere gange i de foregående år været drøftet her i folketinget. Især i folketingssamlingen 1975-76 var der en ret indgående debat også om lovforslag, der tangerer de problemer, som dette lovforslag tager sigte på at få løst. Fra venstres side har vi også tidligere fremsat lovforslag, som på væsentlige punkter tangerer de problemer, som er indeholdt i dette lovforslag, og som der lægges op til en løsning af. Derfor vil jeg gerne straks sige, at vi kan støtte det lovforslag, der her er fremsat af det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti.

Arbejdsministeren har jo allerede nævnt, at der ikke kan eksistere eksklusivaftaler på det offentlige arbejdsmarked og ej heller inden for det væsentlige område på det private arbejdsmarked, som Dansk Arbejdsgiverforening og andre store organisationer dækker. Det burde i og for sig tilsige, at eksklusivbestemmelser, som giver organisationer eneret på beskæftigelse på en række virksomheder, burde være bestemmelser, der ikke eksisterede inden for det arbejdsretlige område af mange grunde. Der kan nævnes den person-

lige frihed, som i høj grad er et konflikt-punkt i så henseende.

Nu har virksomheden Schela Plast allerede været draget ind i debatten fra den socialdemokratiske ordførers side. Jeg ved ikke, om det er den virksomhed, der har inspireret forslagsstillerne til at fremsætte dette lovforslag. Det kan være, at det er det. Men der er jo jævnt hen problemer fremme i den offentlige debat af den art, som har eksisteret på virksomheden Schela Plast i Lindknud nu i en periode, og det er i og for sig et godt eksempel på, hvordan den personlige frihed klart bliver tilsidesat.

Nu er der, har jeg forstået, indgået overenskomst for den virksomhed med SiD. Jeg har lagt mærke til, hvad direktøren på virksomheden har udtalt til Kolding Folkeblad den 7. maj - jeg citerer:

»Der var ikke tale om frie forhandlinger. Jeg var pisket til at skrive under, selv om jeg ikke var enig i det, der står i overenskomsten.

Teoretisk kunne SiD have forlangt, lige hvad de havde lyst til, og vi var tvunget til at skrive under, hvis vi ville undgå, at virksomheden lukkede om 14 dage.«

Det er situationen, og det er selvfølgelig uacceptabelt.

Jeg vil gerne trække et enkelt punkt frem, som jeg ikke ved om forslagsstillerne har tænkt på, men som jeg alligevel synes er en del af denne sag. Det er spørgsmålet om den manglende frie overflytningsret mellem arbejdsløshedskasserne. Som bekendt har Kristelig Arbejdsløshedskasse nok statsanerkendelse, men ikke fri overflytningsret. I forbindelse med indgåelse af eksklusivaftaler kan det sætte lønmodtagerne i en helt urimelig tvangssituation - det er i øvrigt også tilfældet nu på Schela Plast - som er uacceptabel, så meget desto mere som det jo næsten i totalt omfang er offentlige midler, arbejdsløsheds-kasserne administrerer.

Jeg er klar over, at arbejdsministeriet fortolker loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring sådan, at der ikke kan indrømmes fri overflytningsret for Kristelig Arbejdsløshedskasse, men jeg er også klar over, at der eksisterer en juridisk uenighed netop om dette spørgsmål, og derfor mener jeg, at vi bør tage anledning i denne sag til at få skabt klarhed omkring disse problemer,